

forslag, hvad jeg kun kan udtale min Paaskønnelse af. Men jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører for det radikale Parti (Niels Frederiksen) i, at en Overflytning af 14 Millioner til Anvendelse efter Loven af 1919 skulde være betimelig eller formaalstjenlig i Øjeblikket. Det forekommer mig ikke, at Eksemplet fra Egholm tegner sig saa lyst i Øjeblikket, at der nu er Grund til at bestemme, at saa godt som al den Støtte, der fra Statens Side kan ydes — og det bliver det — til Hjælp for Udstykningsvirksomheden, ikke blot Udstykningen af Statens Ejendomme, men ogsaa anden Udstykningsvirksomhed, skal foregaa under den Form, der blev paabegyndt ved Loven af 4. Oktober 1919, og hvorom vi ikke har anden Oplysning end den, der kan hentes paa Egholm. Det forekommer mig ikke, at Eksemplet her er af den Beskaffenhed, at man kan være helt sikker paa, at det er den rigtige Vej. Derfor foreslaas der her, at der ved Siden af finder en Udstykning Sted efter den hidtil fulgte Fremgangsmaade. Hvis man vil beskære det Beløb, der maa anvendes hertil, til 5 Millioner, er det for Øjeblikket saa lidt, at det i Virkeligheden ingenting er, fordi det Brug, som det tidligere kostede 6 000 Kr. at bygge, nu koster 18 000 Kr. Derfor maa jeg, som Forholdene ligger i Øjeblikket, fraraade det Forslag, der er stillet om Overflytning, idet jeg mener, at det rette Tidspunkt til at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse er inde, naar vi i et Par Aar har set de to Love virke Side om Side.

Forslaget om, at Jordværdien skal udgøre 30 pCt. af den hele Laanesum, er i og for sig en meget fornuftig Bestemmelse, som jeg kun kan se paa med den største Sympati. Jeg vil dog fraraade, at man sætter en saadan Bestemmelse ind i Loven, fordi Forholdene kan ligge meget forskelligt. Ligesom Jordprisen er meget forskellig i de forskellige Egne, er ogsaa en Tønde Land af meget forskellig Dyrkningsværdi og meget forskellig Betydning i et Husmandsbrug, enten det er paa Lolland-Falster eller ovre paa den jyske Hede. Jeg tror, at alle, der har med denne Sag at gøre, først og fremmest Laantageren, men ogsaa Amtskommissionerne og Ministeriet, vil være interesserede i, at Jordværdien kommer til at udgøre en saa stor Procent og Bygningernes Værdi en saa lille Procent af det samlede Beløb som muligt. Jeg mener derfor, det vil være overflødigt at sætte det ind i selve Lovforslaget. Derimod skal jeg gerne være med

til, at der gives Amtskommissionerne Vejledning i saa Henseende, saaledes at de faar et direkte Paalæg om, at de saa vidt muligt skal arbejde hen til, at Byggeomkostningerne bliver et saa lille og Jordværdien et saa stort Beløb som muligt af den samlede Laanesum.

Ændringsforslaget under Nr. 10 vedrører større Tillægslaan og tillader dem, at gaa tilbage til Loven af 1909. Jeg ser mig heller ikke i Stand til at tilraade Vedtagelsen af dette Ændringsforslag. Jeg indrømmer, at disse Tillægslaan virker ganske udmærket, og det vilde være forkert ikke at fortsætte med at yde dem. Men naar man vil gaa saa langt tilbage som til 1909, tror jeg, man er inde paa en fejl Bane. De Jordbrug, der blev oprettet fra 1909 til 1914, er oprettede under gode Vilkaar, de trænger ikke mest til Tillægslaan. De vil kunne faa Tillægslaan op til 9 000 Kr. efter de gamle Bestemmelser. Det, som er foreslaaet i Ændringsforslaget under Nr. 9, er, at for Brug, der er oprettede efter 1917 — og det er navnlig dem, der trænger til Hjælp —, kan Laanesummen forhøjes til 12 000 Kr., og at det fortrinsvis er disse Jordbrug, der skal have Laanene forhøjet. Det anser jeg for en meget fornuftig Bestemmelse.

Man maa ikke være blind for, at naar man ikke tør skride til at forhøje det samlede Beløb, der anvendes, vil det gaa saaledes, at jo mere man giver i Tillægslaan, desto mindre bliver der til at oprette nye Brug for. Og gennem Statshusmandsloven har der været oprettet meget faa Brug i de senere Aar. Jeg tror derfor, det vilde være uheldigt, om man ikke gav Plads for saa mange nye Brug som muligt, og jeg kan sige, at efter at disse Lovforslag er blevet forelagt her i Tinget og drøftet i Udvalget, har jeg ude omkring, fra mange forskellige Egne, faaet Vidnesbyrd om, at de omfattes med meget stor Interesse, og at man staar rede til at benytte dem saaledes, at Resultatet netop bliver det, som var tilsigtet: saa mange nye selvstændige Hjem som muligt. Det skal man ikke modarbejde ved at forhøje det samlede Beløb til Tillægslaan. Der kan for øvrigt være delte Meninger om, hvorvidt $1\frac{1}{4}$ eller $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er det rette, det er ikke nogen stor Forskel; men jeg mener, at saaledes som Forslaget foreligger med Flertallets Tilslutning, saaledes er det ogsaa det mest tjenlige overfor den Situation, der er til Stede.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det høje Ting at vedtage Ændringsforslagene under Nr. 2, 6, 8 og 9, der alle